

عنوان مقاله:

بررسی هنجارگرایی های معنایی در صد غزل از صایب تبریزی (بر اساس الگوی فرزان سجودی)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرشید باقری - دانشجوی دکتری رشته ی زبان و ادبیات فارسی (گرایش غنایی) دانشگاه شیراز

حجت الله ربیعی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

برخلاف دیدگاه سنتی در مطالعات سبک شناسی ادبیات، که زبانشناسی و ادبیات را دو مقوله ی مجزا می دانند، در مطالعه-ی حاضر دیدگاه نگارندگان بر آن است، که این دو شاخه ی علمی می توانند از یافته های یکدیگر به شکل مطلوبی بهره مند شوند. برای تحقق این هدف در این مقاله با تکیه بر الگوی ارایه شده توسط فرزان سجودی (1378)، جهت دسته بندی انواع فراهنجاری معنایی مبتنی بر چارچوب پیشنهادی لیچ (1969)، به تعریف انواع هنجارگرایی معنایی پرداخته شده و با توضیح هر یک از این فراهنجاری ها و آوردن مثال هایی از صد غزل صایب تبریزی، بسامد هر یک از آن ها با ارایه ی آمار و نمودار، بدست داده می شود. نتایج پژوهش بیانگر آن است که خصیصه ی مجرد انگاشتن امر محسوس (تجربیدگرایی) که در شعر سبک هندی رایج است در شعر صایب به حد تعادل رسیده و بسامد آن در قیاس با تجسم پنداری اندک است و این موضوع می تواند در مطالعات سبک شناسی این شاعر و تفاوت او با دیگر شاعران سبک هندی که گرایش فراوانی به تجربیدگرایی دارند، مورد توجه قرار گیرد. در این پژوهش از شیوه ی توصیفی- تحلیلی و مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

فراهنجاری معنایی، صایب تبریزی، فرمالیسم، زبان معیار، زبان ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591058>

